

Eppu

Lin Hallberg • Margareta Nordqvist

Eppu

MENEE KOULUUN

Sintun tekijöiltä!

Tammi

Lin Hallberg • Margareta Nordqvist

★ ★ Eppu ★

MENEE KOULUUN

Suomentanut Marvi Jalo

Kustannusosakeyhtiö Tammi • Helsinki

Lin Hallberg – Margareta Nordqvist

Sinttu-kirjat

Maailman ihanin Sinttu
Torstaina nähdään, Sinttu
Hieno hyppy, Sinttu
Aprillia, Sinttu
Kiva leiri, Sinttu
Sinttu on paras!
Suuri seikkailu, Sinttu
Älä pelkää, Sinttu!
Yli esteiden, Sinttu
Tallilla tapahtuu, Sinttu
Kesä kutsuu, Sinttu
Maalla on mukavaa, Sinttu

Sinttu – Heppafanin oma kirja
Sinttu – Ponifanin päiväkirja

Eppu-kirjat

Eppu etsii kotia
Eppu tulee taloon
Eppu on hyvä ystävä
Eppu ja paras joululahja
Eppu menee kouluun

Ruotsinkielinen alkuteos: *Teddy börjar skolan*
First published by Rabén & Sjögren, Sweden
Published in the Finnish language by arrangement with Rabén & Sjögren
Agency, Sweden

Teksti © Lin Hallberg, 2010
Kuvat © Margareta Nordqvist, 2010

Painettu EU:ssa
ISBN 978-951-31-8237-3

★ Jouluaamu ★

Jouluaamu valkenee Niitynperän pienellä maatilalla. Elsa makaa vuoteessaan unelmoimassa. Hän nipistää itseään käsivarresta, jotta tietäisi olevansa varmasti hereillä. Saiko hän ihan oikeasti Epun joululahjaksi? Aivan ikioman ponin?

– Aih!

Nipistys sattuu. Elsa kurkistaa sängynreunan yli lattialle. Joo, siellä se uusi sininen riimu on. Se, joka oli Epun päässä, kun Minna talutti ponin sisälle taloon. Juuri silloin se ihana asia tapahtui, ja Epusta tuli Elsan oma!

Elsa kiskoo tallivaatteet ylleen ja tassuttaa raput alas. Hevoset varmasti kaipaavat jo aamuheiniään. Eihän hevosenomistaja voi maata sängyssä koko päivää, ei edes joululomalla.

Nirs nars, lumi sanoo saappaiden alla. Tallin ovea on hankala avata. Kun Elsa on temponut sitä hetken, ovi viimein avautuu, ja lämmin tallintuoksu lyö vastaan. Ponit hirnuvat unisina ja räpyttelevät pöpperöisinä silmiään, kun hän sytyttää valot.

– Paalista kaksi viipaletta heinää Santokselle ja puolikas Eppu-pollelle.

Elsa hyräilee jakaessaan poneille heinää.

– Sinä olet nyt mun omani.

Elsa tönäisee Eppua määrätietoisesti syrjemmälle, kun poni yrittää tunkea hänen ohitseen tallikäytävälle.

– Eipäs mennä.

Eppu vilkuilee Elsaa. Näyttää siltä kuin se miettisi, onko Elsa tosissaan.

– Sun täytyy oppia tottelevaiseksi, Elsa sanoo ankaralla äänellä. – Kohta sä lähdet

kouluun. Ei sinne voi mennä täysin kurittomana.

Eppu päättää totella Elsaä ja työntää turpansa heinäkasaa.

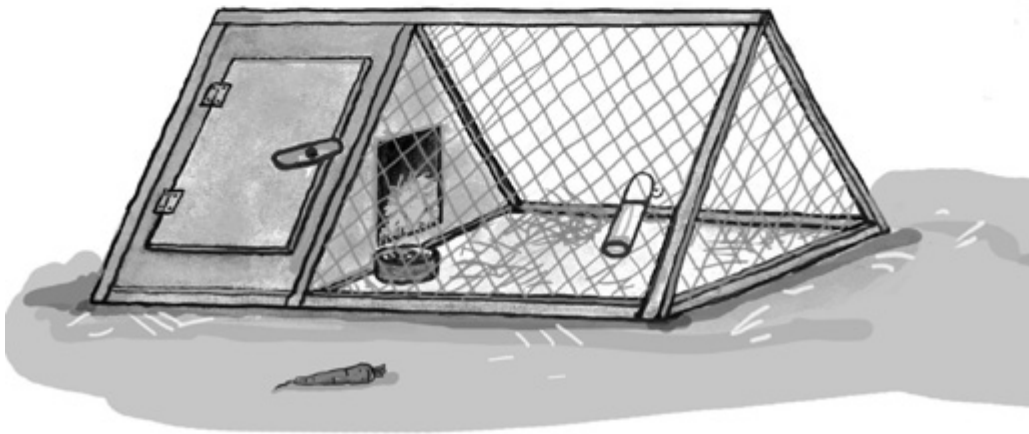
– Hyvä poika.

Elsa kehuu Eppua. Kehuminen on tärkeä osa koulutusta.

– Nyt on kissimirrien vuoro.

Elsa menee satulahuoneeseen antamaan kissanpojille ruokaa. Ne kehräävät kovaan ääneen, kun Elsa silittää niitä, mutta ne ovat liian unisia noustakseen syömään. Niinpä Elsa menee karsinaan, jossa säilytetään olkipaaleja. Siellä on Hopsu-kanin häkki. Hopsulla on varmasti nälkä. Mutta ei, Hopsukaan ei ole hereillä. Ei auta, vaikka Elsa lirkuttelee ja houkuttelee sitä porkkanalla. Hopsu ei tule ulos pienestä talostaan.

Elsa istuutuu pahnapaalin päälle odottamaan.
Hän panee silmät kiinni ja mutisee itsekseen.

– Mulla on oma poni ja pieni kissanpoikanen.
Lisäksi äiti, varaisä ja varasisko ja melkein
valmis vauvasisko.

Elsa hihittelee itsekseen, kun hän ajattelee kaikkia niitä eläimiä, jotka ovat tulleet heille Niitynperälle muuton jälkeen. Ensiksi oli vain Minnan poni Santos. Santos ei kuitenkaan viihtynyt yksin, joten taloon tuotiin Eppu. Sitten eräänä päivänä Minna salakuljetti takkinsa sisällä kotiin kaksi kissanpoikaa, Nöpönenän ja Kisun. Minnan isä Juhani käski Minnaa palauttamaan ne heti paikalla. Hän on allerginen kissankarvoille.

– Mutta saittepas vain jäädä tänne.

Elsa silittää kissanpoikia, jotka hyppelivät paikalle katsomaan, mitä hän touhuu.

– Mun oma pikku kulta Nöpönenä, Elsa kujertaa. – Ja Minnan pikku Kisu.

Juhanille oli helppo luvata, että kissanpojat pysyisivät tallissa ja etteivät tytöt enää mankuisi itselleen lisää eläimiä. Sitten Juhani toi itse kotiin pienen porsaan. Röhröhistä oli tulla joulukinkkua. Nyt tämä Juhanin ikioma pikkupossu asustaa myös heidän tallissaan.

– Se onkin meidän pöhköin eläin.

Elsa naurattaa, kun hän ajattelee Röhröhiä. Se on niin kauhean ihmisrakas. Eniten se tykkää juuri Juhanista. Kun Röhröh näkee hänet, se alkaa kiljua iloissaan. Jos Juhani ei juttele Röhröhille, se kiljuu vielä lujempaa. Siksi vain, kun se tulee niin surulliseksi.

– Ja sitten tuli vielä pikku Hopsu.

Taas Elsa houkuttelee kania tulemaan esiin, mutta sen kuono ei ilmesty kanikopin ovelle.

Hopsu on heillä vain lainassa. Sen omistaa

oikeasti Sara. Sara on Minnan kaveri. Hopsu saa viettää joululoman Niitynperällä, koska Sara on sen ajan matkoilla.

Elsa avaa Hopsun häkin oven varmistaakseen, ettei kani ole karannut.

– Hyvänen aika...

Hopsu on tehnyt karvoista ja oljista pesän, johon se on kätkeytynyt. Näkyvillä on vain yksi pehmeä musta kaninkorva.

– Voitko sä huonosti?

Elsa kumartuu katsomaan. Pesästä kuuluu kummaa ääntä.

– Hopsukka, Elsa kutsuu ja silittää etusormellaan Hopsun sileää korvaa.

Äkkiä Elsan sydän alkaa jyskyttää lujaa. Mitä jos Saran lemmikki onkin sairastunut? Elsa kohottaa varovasti olkia nähdäkseen Hopsun. Se räpyttelee silmiään valossa.

– Onko sulla kurja olo?

Elsa heiluttaa porkkanaa Hopsun nenän edessä. Helpotuksen tunne on valtava, kun Hopsu lopultakin nousee jaloilleen ja alkaa järsiä sitä.

– Voih!

Heti kun Hopsu on noussut ylös, Elsa huomaa pesässä kasan möykkyjä. Siellähän on viisi kaninpoikasta, jotka piipittävät surkeasti. Ne nuuhkivat pienellä kuonollaan, mihin Hopsu meni. Silmät ovat kuin mustat juovat, eikä turkista ole tietoaakaan.

– Mitä sä Hopsu olet tehnyt?

Elsa sulkee pelästyneenä Hopsun kopin oven ja ryntää takaisin sisälle.

– Äiti! Juhani! Minna!

Elsa ei ehdi edes riisua tallivaatteitaan. Hän ryntää raput yläkertaan ja kiljuu samalla:

– Hopsu on saanut poikasia!

– Elsa-kulta, äiti huokaa. – Mitä sinä nyt höpiset?

– Kamala lemu, Juhani mumisee pää tyynyyn painettuna.

Koska äiti ja Juhani eivät halua herätä, Elsa kiskaisee Minnan huoneen oven auki. Minnahan se tässä on vastuussa Hopsusta.

– Hopsun kopissa on viisi hyytelömöykkyä!

– Hiljaa! Minna karjaisee.

– Niillä on musta viiva silmien kohdalla, ja ne piipittävät.

Elsa katsoo syyttävästi Minnaa.

– Älä valehtele, Minna sanoo.

– En mä valehtele.

– Sä haluat vain, että mä nousen ylös sängystä.

– Kyllä sä olet tyhmä.

Nyt Elsalla on jo kyyneleet silmissä.
– Tulisit edes katsomaan, hän mumisee.
– Mä en anna sulle ikinä anteeksi, jos sä nyt
huijaat, Minna varoittaa.

– Inka kehui Eppua osaavaksi, Elsa kertoo. – Sen pitää vain oppia tottelevaisemmaksi.

– Onkohan Eppu vielä edes koulukypsä? äiti kysyy pilke silmäkulmassa.

– On se, luulisin ainakin, Elsa vastaa.

Kun jouluaamu valkenee Niitynperän pienellä maatilalla, Elsan täytyy oikein nipistää itseään, jotta uskoisi olevansa hereillä. Tallissa hirnahtelee hänen ikioma joululahjaponinsa Eppu! Mutta omapäisen Epun on opittava käytöstapoja, ja niinpä Elsa ja Eppu lähtevät Siltakylän tallille ratsastustunneille. Siellä heitä odottaa koko joukko muita itsepäisiä shetlanninponeja: Sami, Sappo ja – Sinttu! Eppu on siis kaltaisessaan seurassa. Eivätkä eläinyllätykset siihen lopu...

Sinttu-kirjojen tekijöiden tuore ja lempeän realistinen ponisarja jatkuu suuren ponikohtaamisen merkeissä. Lue mitä tapahtuu, kun Eppu ja Elsa vierailevat Siltakylän tallilla ja tutustuvat Sinttuun ja Elinaan!

#kirja

WWW.KIRJA.FI

9 789513 182373

L84.2

ISBN 978-951-31-8237-3

Kannen kuvat: Margareta Nordqvist

